

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WREED BEEST

(Ge moet niet altijd alles op de liefde steken)

Jeugdtoneel in 25 scènes

door

Do van Ranst

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3429

PERSONAGES

(20 spelers)

LONNE :
 JONGE LONNE :
 MOEDER LONNE :
 VADER LONNE :
 TOBIAS :
 JONGE TOBIAS :
 MOEDER TOBIAS :
 VADER TOBIAS :
 ESMEE :
 BIEKE :
 STEF :
 ANKE :
 POLLEKE :
 FRIE :
 YELKE :
 KRISKE :
 SAM :
 JOKE :
 THOMAS :
 FRAUKE :

(Het aantal spelers kan aangepast worden. De gezelschapsspelkinderen kunnen ook als Koor fungeren, mits wat aanpassing.)

In 'Wreed beest – Ge moet niet altijd alles op de liefde steken' vraagt Lonne aan Tobias om iets over de liefde te vertellen en de vader van Tobias wil dat hij naar de liefde op zoek gaat.

Tussen de ouders van Lonne is die liefde dan weer ver te zoeken, maar dat heeft te maken met iets wat een tijdje geleden is gebeurd en wat er voor heeft gezorgd dat niks nog zal zijn zoals het was.

Liefde – liefde – liefde! ... We kunnen niet zonder, al geven we het niet altijd graag toe.

Voor sommigen is het een (gezelschaps)spel. Voor anderen een noodzaak.

PROLOOG

(Vijf kinderen zitten aan een tafel of op een zodanige manier dat ze een gezelschapsspel kunnen spelen.)

SAM : Oké, het is aan mij om te beginnen. *(gooit de dobbelsteen) ... ! (roept een cijfer)*
(Zet ... stappen verder op het speelbord. Neemt een opdrachtkaart van het bord en leest) Zeg vijf flauwe openingszinnen om iemand te versieren.

KRISKE : Da's zo gemakkelijk!

FRAUKE : Sst, laat hem doen.

SAM : Als jij een gerecht bij Mc Donalds was, dan heette je Mc Beauty!

THOMAS : *(wil de plezante uithangen)* En dan at ik u op, met huid en haar! Nee, met ketchup en mayonaise!

KRISKE : Maar hou uw kop, het is aan Sam!

SAM : *(Tegen Frauke)* Ben je nog niet moe? ...

FRAUKE : *(neemt het persoonlijk)* Zie ik er belabberd uit, misschien?

SAM : Allé, nee, nu moet jij zogezegd reageren hé. Zo van, nee, waarom? Dus: ben je nog niet moe?

FRAUKE : Ben jij mij nu aan het versieren?

SAM : Nee, doe nu gewoon! ... Ben je nog niet moe?

FRAUKE : Nee? Waarom?

SAM : Je loopt al de hele dag rond in mijn hoofd.

KRISKE : Flauw.

JOKE : Dat is dan ook de bedoeling hé.

SAM : *(Denkt even na)* Ah ja, deze. *(loopt naar Frauke en kijkt in het etiketje van haar T-shirt)* ... Ik dacht het al.

FRAUKE : Wat?

SAM : Made in heaven.

THOMAS : Staat dat daar echt in?

SAM : Maar nee, flapdrol. Dat is ook zo'n flauwe... ach, laat maar.

JOKE : Nog twee, Sam.

SAM : ... Ja... Ik ben mijn telefoonnummer kwijt. Mag ik dat van jou?

THOMAS : Die snap ik niet.

SAM : Dju... ik weet er geen meer.

JOKE : Terug naar de start, Sam!

SAM : Verdorie hé.

THOMAS : Mag ik er eentje zeggen?

KRISKE : Ja, maar dat telt niet.

SAM : Oh, toe? Ik help u straks ook.

KRISKE : Alsof ik geholpen moet worden!

THOMAS : *(Kan zich niet houden)* Is dat een ladder in je panty? Of de stairway to heaven?!

FRAUKE : Zo flauwe zever? Zo typisch jongenspraat, duh!

SAM : *(Neemt van een andere stapel kaarten op het spel de bovenste, kijkt ernaar en leest)* Yes! Zes punten. Yes, yes!

JOKE : Oké, het is aan mij. *(neemt kaart)* Noem de titels van vijf liefdesliedjes en zing tenminste één zin uit elk liedje. Neuriën mag ook. Oh! Damn, ik kan niet zingen!

FRAUKE : Neuriën mag ook.

JOKE : Ik kan ook niet neuriën.

THOMAS : Kom op, Joke. Vijf liedjes.

SAM : Ik weet er al één!

KRISKE : Zwijg, het is aan Joke.

JOKE : Ja! 'Ik ben zo eenzaam onder jou'. Will Tura.

KRISKE : Zonder jou, Joke. Zonder.

JOKE : Ja, dat.

KRISKE : Nu moet je het wel nog zingen.

JOKE : *(aarzelend, maar toch)* Ik ben zo eenzaam zonder jou. Niets kan mij binden bij mijn vrienden... *(ze gaat het steeds beter en zelfzekerder zingen)* Bij hen kan ik het niet meer vinden. Het liefste ben ik dicht bij jou.

(Iedereen staart haar met open mond aan)

Oké, onze pa heeft al zijn platen.

THOMAS : Kom, nog één.

JOKE : (*zingt, vals!*) And I, I, I, will always love you, hoehoehoe!

KRISKE : Dat is van Whitney Houston.

JOKE : (*Alweer heel vals, maar ze heeft er ineens zin in gekregen, trekt zich van niemand nog iets aan*) I can't live

If libbedibbedaboe! (*is een sneer naar een kandidate, ooit, van 'The Voice'*)

I can't live

I can't give anymore

I can't live

If libbedibbedaboe!

I can't give

I can't give anymore

(*Iedereen zit met de handen op de oren*)

KRISKE : Is ze klaar?

JOKE : Nog eentje?

FRAUKE : Nee, erger. Nog twee!

KRISKE : Oh, ik haat dat spel hé.

SAM : Kom op, Joke. Korte pijn!

JOKE : ... Ja, hebbes!

(*Iedereen meteen handen tegen de oren.*)

(*Uit volle borst*) 'Heb ik ooit gezegd dat ik een lief heb'!

KRISKE : Nee!

JOKE : (*uit haar concentratie*) Nee, ik vraag dat niet hé. Ik zing dat gewoon. Dat is van Clouseau. Of zo.

KRISKE : Maar nee, het is niet 'heb ik je ooit gezegd dat ik een lief heb.' Het is 'dat ik je lief heb.'

JOKE : Serieus? ... Oh, gemeen!

THOMAS : Waarom gemeen?

JOKE : Allé, dan zingt die zanger doodleuk: heb ik u al eens gezegd dat ik uw lief heb?

Die zou bij mij rap wat kletsen krijgen.

SAM : Maar nee, hij zegt...

JOKE : *(ineens)* Ah, en dit is ook een goedje: Hellow, is it me you're looking for?

KRISKE : Oké, goed, neem al maar een kaart.

JOKE : *(Maar Joke begint te zingen – meent haar stuk!)*

I've been alone with you inside my mind
 And in my dreams I've kissed your lips a thousand times
 I sometimes see you pass outside my door
 Hello, is it me you're looking for?

(Vanaf hier beginnen de anderen schoorvoetend mee te zingen. Op scène staat het 'koor' en zingt ook stilaan mee.)

I can see it in your eyes
 I can see it in your smile
 You're all I've ever wanted, and my arms are open wide
 'Cause you know just what to say
 And you know just what to do
 And I want to tell you so much, I love you

(Lichtverandering: het licht op het vijftal fade langzaam uit. Licht op de scène. (Vanaf hier stopt het vijftal met zingen – Het koor heeft overgenomen. Muziek: het nummer 'Hello' van Lionel Richie. Fade langzaam in en neemt het over van het koor.)

I long to see the sunlight in your hair
 And tell you time and time again how much I care
 Sometimes I feel my heart will overflow
 Hello, I've just got to let you know

'Cause I wonder where you are
And I wonder what you do
Are you somewhere feeling lonely, or is someone loving you?
Tell me how to win your heart
For I haven't got a clue
But let me start by saying, I love you

EERSTE DEEL

*(Vooraan op scène Lonne en Tobias. Lonne kijkt smachtend naar Tobias.
Muziek stopt.)*

Scène 1

TOBIAS : Waarom zit jij zo naar mij te kijken?

LONNE : Oh, nee, gewoon.... Ik keek zomaar.

(Stilte)

TOBIAS : Is er iets?

LONNE : Neenee...

TOBIAS : Zeker hé... ge kijkt zo...

LONNE : ... Vertel mij eens iets.

TOBIAS : Wat? Hoe bedoelt...

LONNE : Gewoon. Vertel mij... iets.

TOBIAS : Oké... Als ik naar het shoppingcenter ga stap ik altijd pas in de draaideur als de spleet maar zo breed is als ik zelf. Dat spel blokkeert dan en dan vloeken mensen. Mensen kunnen daar niet tegen.

LONNE : ... Ja, en... ?

TOBIAS : Niks 'en'... Gewoon, je vroeg om iets te vertellen.

LONNE : Nee, vertel mij iets anders. Iets over...

TOBIAS : Roltrappen? Als ik in de shopping de roltrap neem....

LONNE : Nee, niet over roltrappen en niet over draaideuren ... Vertel mij iets over... de liefde!

TOBIAS : De liefde? Waarom?

LONNE : *(haalt haar schouders op)* Weet ik niet. Het lijkt me een tof onderwerp. Eens iets anders.

TOBIAS : Je moet gewoon de tv aanzetten. Liefde genoeg.

KOOR : WACHT!

(Het 'koor' zapt naar de achterwand, - Projectie - van zender naar zender, niks dan oorlog, rampen, ...)

LONNE : Liefde? Oorlog en miserie ja.

TOBIAS : Komaan, op de tv zie je...

KOOR : Normaal gezien!

TOBIAS : ... niks anders dan liefde in flauwe flutfilms, sukkelachtige soaps en stupide sitcoms en op de muziekzenders in melige stroopliedjes...

KOOR : I can see it in your eyes, I can see it in you smile... You're all I ever wanted, and my arms are open wide.

LONNE : *(Als vertederd)* Zing mij eens een mooi liefdesliedje?

TOBIAS : Ten eerste: liefdesliedjes zijn nooit mooi. Ten tweede: ik kan niet zingen.

LONNE : Ach, maakt toch niks uit. Het is niet 'hoe' je zingt... het is 'wat' je zingt. ... Toe?

TOBIAS : *(zingt- of eerder 'zegt' snelsnel en ongeïnteresseerd wat zinnnetjes van 'Hello')* 'Cause you know just what to say And you know just what to do And I want to tell you so much, I love you'

LONNE : *(kijkt hem vertederd, smachtend aan)* Tobias, dat was zoououou mooi!

FRIE (uit het koor) : Liefde is niet alleen blind, maar ook potdoof!

TOBIAS : Mooi? Flauwe zever ja, ter plekke uit mijn duim gezogen. *(toont zijn duim)* Moet eens zien wat een duim ik nu heb. Uw schuld!

LONNE : Dus... je meende niks van wat je zong?

TOBIAS : Mijn moeder zei altijd: als je iets meent, moet je het zeggen en niet zingen.

LONNE : Awel, zeg het dan...

TOBIAS : Wat? Wat moet ik zeggen?

LONNE : Wat je weet... over de liefde.

TOBIAS : Over de liefde weet ik niks.

LONNE : *(Zucht)* Ik wilde zo graag iets over de liefde horen...

TOBIAS : Je lijkt mijn pa wel!

LONNE : Je pa? Zeg, bedankt!

TOBIAS : Maar nee, dat bedoel ik niet. Allé, mijn pa... jij bent veel... euh...

LONNE : Veel wat? Vertel... *(beetje smachtend)*

TOBIAS : Kleiner.

LONNE : Oh, zeg.

TOBIAS : Op een dag riep mijn pa mij eens tot bij hem...

LONNE : Doet die van mij elke dag een paar keer: Lonne, breng mijn sloffen eens.

Lonne, leeg de droogkast eens, Lonne, haal de post eens uit de brievenbus,

Lonne... *(gaat nog wat door met voorbeelden geven.)*

(Intussen: lichtverandering: Lonne en Tobias in het donker.)

Scène 2

(Jonge Lonne en haar pa in het licht op achter- of zijplan. Moeder wat lui op een stoel of zetel, een meisje – Esmée, in zwart, zit voor zich uit te staren.)

PA LONNE : Lonne, zit. Lonne, lig. Lonne, rol. *(legt een koekje op de grond)* Lonne, van het koekje afblijven.

(Jonge Lonne gaat zitten als een hondje.)

Lonne, ga papa's sloffen halen. Dan krijg je je koekje. Lonne, ga!

(Jonge Lonne gaat achter pa's sloffen snuffelen, vindt ze en hapt ze op. Geeft ze aan pa. Pa trekt zijn sloffen aan terwijl jonge Lonne begeerlijk naar het koekje kijkt.)

Lonne... hap!

(Jonge Lonne eet het koekje op.)

(Lichtverandering zoals voorheen)

Scène 3

TOBIAS : Jij overdrijft altijd.

LONNE : Ja, da's waar.

TOBIAS : Waarom zegt uw ma daar niks van?

LONNE : Die is dat gewend. Ik heb veel fantasie. Ik maak altijd zo van die verhaaltjes in mijn hoofd en dan...

TOBIAS : Nee, dat bedoel ik niet. Meisjes overdrijven altijd...

ALLE MEISJES OP SCÈNE (koor, gezelschapspel, ...) : Ela!

LONNE : Van wat, Tobias. Van wat?

TOBIAS : Dat uw pa zo doet. Allé ja, dat beweer je toch.

LONNE : Mijn ma is er niet altijd bij. *(doelt op 'er niet bij zijn met haar gedachten')*

TOBIAS : *(wijst naar het speelplan met jonge Lonne en pa, ma, ... dat nu donker is)*

Jawel, ik zag haar. Ze was daar. En dat meisje. Wie is dat meisje?

LONNE : Ik was aan het overdrijven, oké? Laat het!

TOBIAS : Maar dat meisje...

LONNE : Laat het!?

...

TOBIAS : Mijn pa roept mij nooit bij zich. Bijna nooit, misschien. Mijn pa...

(Lichtverandering: van Lonne en Tobias op jonge Tobias en vader.)

Scène 4

(Muziek: geluid van een game. Vader in een soort troon op scène in een licht. Naast hem zit 'jonge' Tobias te gamen. Eventueel op de achterwand projectie van het spel.)

VADER : Tobias... Tobias? Tobias?? To-bi-as! *(Dit gaat van zacht naar heel luid en*

heel dwingend. Vader slaat op zijn stoel, maar Tobias luistert niet. Gaat helemaal op in zijn game. Dan heel rustig: Tobias, jongen, de DDTank Free trajectory shooting game proficient city limited edition is uit.

(Game op de achterwand abrupt uit, alsook het geluid)

JONGE TOBIAS : Echt of wat?

VADER : Nee, niet echt, Tobias. Dat is allemaal niet echt. *(Zucht)*

JONGE TOBIAS : Is er wat, vader?

VADER : Of er wat is? Lees de gazet...

(Koor geeft een krant door van hand tot hand en leest hardop krantenkoppen. De meeste koppen gaan over ongevallen. (eventueel volgens actualiteit) Stilte.)

JONGE TOBIAS : *(legt zijn game aan kant, gaat staan)* Kan ik wat voor u doen, vader?

VADER : Niks, jongen. Alles wordt voor mij gedaan.

(Slapstickmuziek. Het koor brengt pantoffels, doet die aan vader zijn voeten, iemand kamt zijn haar, iemand masseert zijn schouders, er wordt geveegd, gedweild... Muziek fade-out. Stilte. Tobias gaat weer zitten. Neemt zijn game terug op, maar op dat moment:)

VADER : Bijna alles.

JONGE TOBIAS : Wat, vader?

VADER : Je vroeg: wat kan ik voor u doen, vader. Ik zei: niks. Alles wordt voor mij gedaan. Toen zei ik nog: bijna alles. Bijna alles wordt voor mij gedaan.

JONGE TOBIAS : Zal ik wat muziek op zetten, vader?

VADER : Kom bij me.

(Tobias blaast. Gaat staan. Sleeft zich naar zijn vader.)

Wil je iets voor me zoeken?

JONGE TOBIAS : Maar dat kunnen zij toch vader? *(wijst naar het koor)*

VADER : Ze kunnen veel... maar ze kunnen niet alles.

KOOR : Ela!

BIEKE : Ik kan op mijn handen staan, kijk. *(verplaatst zich naar midden scène en doet wat ze zegt – net als alle koorleden die er op volgen. Het lukt haar niet waarop ze haar handen plat op de grond legt en erop gaat staan. Applaus van het koor.)*

JAN : Ik kan een rad slaan. Kijk. *(Neemt een pluchen rat tevoorschijn en slaat erop. Applaus van het koor.)*

YELKE : Ik kan tot tien tellen. Luister. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9... 10 *(Applaus van het koor.)*

STEF : Ik in het Spaans. Luister. Uno, dos, tres, cuatro, cinco, seis, siete, ocho, nueve, diez. *(Applaus van het koor.)*

BIEKE : Ik in het Italiaans. Luister. Uno, due, tre, quatro, cinque, gorgonzola, arrabiata, penne, ravioli, parmegiani.

FRIE : Honger zeker?

POLLEKE : Ik kan aan mijn tenen met gestrekte benen. Kijk.

ANKE : Ik kan aan mijn ellenboog likken, ziet! *(wil dat doen, maar de anderen reageren:)*

KOOR : Bweek! Stop!

FRIE : Ik kan niets. Kijk.

(Het koor kijkt naar Frie. Er gebeurt... niets.)

VADER : Tobias, mijn zoon, ga voor mij op zoek naar de liefde.

(op de voorgrond)

LONNE : Oh, de liefde! *(gebaart naar Tobias)*

TOBIAS : Ik zei het u toch?!

JONGE TOBIAS : De wat?

VADER + LONNE : De liefde.

KOOR : Echte liefde!

VADER : Hoor je me?

(Tobias knikt.)

JONGE TOBIAS : Maar... hoe ziet dat eruit, vader, de liefde.

KOOR : Echte liefde.

(Licht op vader en jonge Tobias fade-out. Weer licht op Lonne en Tobias.)

Scène 5

TOBIAS : Allé, wat een vraag...

LONNE : Ja, inderdaad, wat een vraag.

TOBIAS : Ga voor mij op zoek naar de liefde.

LONNE : *(bijna gelijk met Tobias)* Hoe ziet dat eruit, de liefde.

KOOR : Echte liefde!

BIEKE : Echte liefde dat is voor mij iets als een puppy die met zijn kop in uw nek komt liggen.

POLLEKE : En dan zo met z'n pootje aan uw schouder krabt.

ANKE : Of wanneer iemand u draagt als ge niet meer kunt stappen, na een lange wandeling.

YELKE : Of nadat ge getrouwd zijt. Over de drempel van uw huis.

FRIE : En ze hebben uw huis versierd met vlagjes en wimpels en teksten als...

STEF : 'Ze hebben jarenlang gesmost, maar ons Debby is getrouwd en de Karel is ferm gezjost!'

KOOR : Zeg!

STEF : Ja, dat hing tegen de gevel van ons overburen toen die getrouwd waren. En enkele vrienden hadden hun wc-pot, net onder den bril, afgeplakt met doorzichtig plastic. Hun voordeur hadden ze dichtgemetst en in den hof een hoop zand gelegd: elf kube!